

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆକାଶବାଣୀରେ “ମନ୍ କି ବାତ” କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, 25.06.2017

Posted On: 25 JUN 2017 9:18PM by PIB Bhubaneshwar

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ନମସ୍କାର ।

ରତ୍ନ ବଦଳୁଛି । ଏଥର ଗରମ ବି ଖୁବ୍ ପଡ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ ଭଲ କଥା ଯେ, ବର୍ଷାରୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ନିଜ ପାଦ ଚିହ୍ନ ପକାଇ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି । ଦେଶର ଅନେକ ଅଂଚଳରେ ଭଲ ବର୍ଷା ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ପାଗ ବେଶ୍ ଭଲ ରହିଛି । ଗତି କିଛି ଦିନ ଧରି ବର୍ଷା ପରେ ବହୁଥିବା ଅଣ୍ଡା ପବନ ଯୋଗୁ ଆରାମ ଲାଗୁଛି । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛୁ ଯେ, ଜୀବନରେ ଯେତେ କର୍ମ ତଞ୍ଜଳତା ଥାଉ, ଯେତେ ମାନସିକ ଚାପ ଥାଉ, ତାହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କିମ୍ବା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଜୀବନରେ ହେଉ, ବର୍ଷାର ଆଗମନ ମନର ସ୍ଥିତିକୁ ବଦଳାଇ ଦିଏ ।

ଆଜି ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥଯାତ୍ରା ଦେଶର ଅନେକ ଅଂଚଳରେ ଖୁବ୍ ଭକ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଦେଶବାସୀ ପାଳନ କରନ୍ତି । ଏବେ ତ ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ଅଂଚଳରେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥଯାତ୍ରା ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସହିତ ଦେଶର ଗରିବ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଡା. ବାବା ସାହେବ ଆନ୍ଦୋଳନର ଜୀବନ ସଂପର୍କରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିବେ, ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିବେ ଯେ ସେ ଭଗବାନ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଏହାର ପରମ୍ପରାଗୁଡ଼ିକୁ ଖୁବ୍ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ, କାରଣ ସେଠାରେ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ, ସାମାଜିକ ସମାନତା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଗରିବମାନଙ୍କ ଠାକୁର । ଖୁବ୍ କମ ଲୋକ ଜାଣିଥିବେ ଯେ, ଇଂରାଜୀରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ରହିଛି, **Juggernaut** ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏଭଳି ବିଶାଳ ରଥ ଯାହାକୁ କେହି ଅଟକାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଶବ୍ଦକୋଷ ଦେଖିଲେ ଏହି **Juggernaut** ଶବ୍ଦର ଉତ୍ପତ୍ତି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥରୁ ହିଁ ହୋଇଛି । ଏଥିରୁ ଆମେ ବୁଝିପାରିବା ଯେ ସାରା ବିଶ୍ୱ ନିଜ ନିଜ ଜଙ୍ଗଲରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଏହି ଯାତ୍ରାର ମାହାତ୍ମ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛି । ଭଗବାନ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଏହି ଯାତ୍ରା ଅବସରରେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ଏବଂ ଭଗବାନ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣରେ ପ୍ରଣାମ ମଧ୍ୟ କରୁଛି ।

ଭାରତର ବିବିଧତା ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ । ଭାରତର ବିବିଧତା, ଏହା ମଧ୍ୟ ଭାରତର ଶକ୍ତି । ରମଜାନର ପବିତ୍ର ମାସ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ପବିତ୍ର ଭାବନା ସହ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ଏବେ ଲବ ପର୍ବ । ଲବ-ଉଲ୍-ଫିତର ଅବସରରେ ମୋ ତରଫରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲବ୍ ର ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା । ରମଜାନ ମାସ ଦାନ ଇତ୍ୟାଦି କରିବାର ମାସ, ଖୁସି ବାଣ୍ଟିବାର ମାସ, ଆଉ ଖୁସି ଯେତେ ବାଣ୍ଟିଲେ ସେତେ ବଡ଼େ । ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଏହି ପବିତ୍ର ଉତ୍ସବରୁ ପ୍ରେରଣା ଲାଭକରି ଖୁସିର ଭଣ୍ଡାରକୁ ବାଣ୍ଟି ଚାଲିବା, ଦେଶକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ଚାଲିବା ।

ରମଜାନର ଏହି ପବିତ୍ର ମାସରେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ବିଜୈନୀର ମୁବାରକପୁର ଗାଁର ଗୋଟିଏ ଖୁବ୍ ପ୍ରେରଣାଦାୟକ ଘଟଣା ମୋ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଛି । ସେହି ଛୋଟ ଗାଁରେ ଆମ ମୁସଲମାନ ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କର ପ୍ରାୟ ସାତେ ତିନିହଜାର ପରିବାର ବସବାସ କରନ୍ତି । କହିବାକୁ ଗଲେ ଅଧିକ ଜନସଂଖ୍ୟା ଆମର ମୁସଲମାନ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କର । ଏହି ରମଜାନରେ ଗ୍ରାମବାସୀ ମିଶି ଶୌଚାଳୟ ତିଆରି କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୌଚାଳୟର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ତ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ 17 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସହାୟତା ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ଲାଗିବ – ରମଜାନ ର ଏହି ପବିତ୍ର ମାସରେ ସେଠାକାର ଆମର ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ସେହି 17 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସରକାରଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ଆମେ ଆମ ଶୌଚାଳୟ ଆମ ପରିଶ୍ରମରେ, ଆମ ଟଙ୍କାରେ ତିଆରି କରିବୁ । ଏହି 17 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆପଣ ଗାଁର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତୁ । ରମଜାନର ଏହି ପବିତ୍ର ଅବସରକୁ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳର ସୁଜୋଗ ଭାବେ ପରିଗଣିତ କରିଦେଇଥିବାରୁ ମୁଁ ମୁବାରକପୁରର ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଖୁବ୍ ପ୍ରେରଣାଦାୟକ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଲା ଯେ ସେମାନେ ମୁବାରକପୁରକୁ ଖୋଲା ଶୌଚମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ । ଆମେ ଜାଣିଛୁ ଯେ, ଆମ ଦେଶର ତିନୋଟି ରାଜ୍ୟ ସିନ୍ଦୂର୍, ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ କେରଳ ଆଗରୁ ଖୋଲା ଶୌଚମୁକ୍ତ ଘୋଷିତ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି । ଚଳିତ ସପ୍ତାହରେ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ଏବଂ ହରିୟାଣା ମଧ୍ୟ ODF ଘୋଷିତ ହେଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ଏହି ପାଠଟି ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଶାସନ, ଶାସନ ଏବଂ ଜନତା-ଜନାର୍ତ୍ତନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଭାବରେ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ।

ଆମେ ଭଲ ଭାବେ ଜାଣୁ ଯେ, ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନରେ, ସମାଜର ଜୀବନରେ କିଛି ଭଲ କରିବାକୁ ହେଲେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଯଦି ଆମ ହାତଲେଖା ଖରାବ, ତା’ହେଲେ ତାକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ଖୁବ୍ ସତର୍କତାର ସହିତ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଶରୀର ଏବଂ ମନର ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ । ସ୍ୱଚ୍ଛତାର ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି । ଏଭଳି ବଦଳାସ ଆମର ସ୍ୱଭାବର ଅଂଶ ପାଇଁ ଚିହ୍ନିଯାଇଛି । ଆମର ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାପାଇଁ ଆମକୁ ଅନବରତ ଭାବେ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭଲ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ବାରମ୍ବାର ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୋତେ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଆଜି କେବଳ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇ ରହିନାହିଁ । ଏହା ସମାଜର, ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆନ୍ଦୋଳନ ହୋଇଚାଲିଛି । ପ୍ରଶାସନରେ ବସିଥିବା ଲୋକେ ଯେତେବେଳେ ଜନ ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଗେଇ ନେଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହାର ଶକ୍ତି କେତେ କ’ଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ।

ବିଗତ ଦିନରେ ଗୋଟିଏ ଖୁବ୍ ଉତ୍ତମ ଘଟଣା ମୋ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଲା, ଯାହା ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନିଖୁଣ କହିବାକୁ ଚାହଁବି । ଏହା ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର ବିଜୟନଗର ମ୍ ଜିଲ୍ଲାର ଘଟଣା । ସେଠାକାର ପ୍ରଶାସନ ଜନ ସହଯୋଗରେ ଗୋଟିଏ ଖୁବ୍ ବଡ଼ କାମ ହାତକୁ ନେଲେ । ମାର୍ଚ୍ଚ 10 ତାରିଖ ସକାଳ ଟୋରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 14 ତାରିଖ ସକାଳ 10ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 100 ଘଣ୍ଟା ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଭିଯାନ । ହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କ’ଣ ଥିଲା ? ଶହେ ଘଣ୍ଟାରେ 71ଟି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତରେ ଦଶ ହଜାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୌଚାଳୟର ନିର୍ମାଣ । ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ ! ଆପଣମାନେ ଜାଣି ଖୁସି ହୋଇଯିବେ ଯେ, ଜନତା-ଜନାର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ପ୍ରଶାସନ ମିଶି ଶହେ ଘଣ୍ଟାରେ 10,000ଶୌଚାଳୟ ନିର୍ମାଣ କାମ ସଫଳତାର ସହ ଶେଷ କରିଦେଲେ । 71 ଟି ଗାଁ ODF (Open Defecation Free) ହୋଇଗଲା । ମୁଁ ଶାସନରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ, ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ବିଜୟନଗର ମ୍ ଜିଲ୍ଲାର ସେହି ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକର ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପରିଶ୍ରମର ପରାକାଷ୍ଠା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଗୋଟିଏ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଉଦାହରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବାରୁ ଅନେକ ଅନେକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ଆଜିକାଲି “ମନ୍ କି ବାତ୍” ପାଇଁ ଜନତା ଜନାର୍ତ୍ତନଙ୍କ ତରଫରୁ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ମୋ ପାଖକୁ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଆସୁଛି । NarendraModiApp ରେ ଆସୁଛି । MyGov.in ରେ ଆସୁଛି । ଟିଠିରେ ଆସୁଛି । ଆକାଶବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସୁଛି ।

ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ପ୍ରକାଶ ତ୍ରିପାଠୀ Emergency ବା ଜରୁରୀକାଳିନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ମନେ ପକାଇ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ, ଜୁନ୍ 25 ତାରିଖ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଇତିହାସରେ ଗୋଟିଏ କଳା ଦିନ । ଶ୍ରୀମାନ ପ୍ରକାଶ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ଏହି ସଚେତନତା ପ୍ରସଂସନୀୟ । ଗଣତନ୍ତ୍ର କେବଳ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନୁହେଁ, ଏହା ଗୋଟିଏ ସଂସ୍କାର । "Internal Vigilance is Price of Liberty" । ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ନିତ୍ୟ ସଚେତନତା ଜରୁରୀ । ତେଣୁ ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ଆଘାତ କରୁଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଭଲ ଦିଗ ପ୍ରତି ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ହୋଇଥାଏ । 1975 ମସିହା ଜୁନ୍ 25 ତାରିଖ ଏଭଳି ଏକ କାଳରାତ୍ରୀ ଥିଲା, ଯାହାକୁ କୌଣସି ଗଣତନ୍ତ୍ରପ୍ରେମୀ ଭୁଲି ପାରିବେନି । କୌଣସି ଭାରତବାସୀ ଭୁଲି ପାରିବେନି । ଦେଶକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପାଇଖାନାରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ବିରୋଧୀ ସ୍ୱରକୁ ଦମନ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଜୟପ୍ରକାଶ ନାରାୟଣଙ୍କ ସମେତ ଦେଶର ଗଣମାନ୍ୟ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଜେଲ୍ ରେ ବନ୍ଦୀ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସେହି ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିର ଉତ୍ତର ଦୃଶ୍ୟରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରି ନଥିଲା । ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବେକାର କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆଜିର ଗଣମାଧ୍ୟମର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ, ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକ, ସେହି କଳା ସମୟକୁ ବାରମ୍ବାର ମନେ ପକାଇ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ସଚେତନତା ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଅନବରତ ଭାବରେ ଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗକୁ କରିଚାଲିବା ଉଚିତ ।

ସେତେବେଳେ ଅଟକ ବିହାରୀ ବାଜପେୟୀ ଜୀ ମଧ୍ୟ ଜେଲ୍ ରେ ଥିଲେ । ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ଜାରି ହେବାର ଏକ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତ ବେଳେ ଅଟକଜୀ ଗୋଟିଏ କବିତା ଲେଖିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜର ସେହି କବିତାରେ ସେ ସମୟର ମନର ସ୍ଥିତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

“ଦେହ ଜାନ୍ତିଦିଏ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସ

ଶରତର ଜହ୍ନ ଦିଶେ ହତାଶ

ଦେହ ଜାନ୍ତିଦିଏ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସ

ଶରତର ଜହ୍ନ ଦିଶେ ହତାଶ

କୋହଉରା ଶ୍ରାବଣର

ଅନ୍ତର୍ମନ ଭିତିଗଲା

ଗୋଟିଏ ବରଷ ବିତିଗଲା

ଗୋଟିଏ ବରଷ ବିତିଗଲା ।

ସଂସାର ତେଣେ ବନ୍ଦୀ କାରାଗାରେ

ବିହଙ୍ଗ ପ୍ରାଣ ବିକଳେ ଝୁରେ

ସଂସାର ତେଣେ ବନ୍ଦୀ କାରାଗାରେ

ବିହଙ୍ଗ ପ୍ରାଣ ବିକଳେ ଝୁରେ

ଧରା ପୃଷ୍ଠରୁ ଗଗନକୁ

ମୁକ୍ତିଦାତ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହେଲା

ଗୋଟିଏ ବରଷ ବିତିଗଲା

ଗୋଟିଏ ବରଷ ବିତିଗଲା ।

ବାଟ ଚାହିଁ ରହିଥିବା ନୟନ

ଗଣୁଆ'ନ୍ତୁ ବାକି ଦିନ-କ୍ଷଣ

ବାଟ ଚାହିଁ ରହିଥିବା ନୟନ

ଗଣୁଆ'ନ୍ତୁ ବାକି ଦିନ-କ୍ଷଣ

ଚାହିଁ ରହିଥାନ୍ତୁ ପେଟିବା ବାଟକୁ

ମନର ମଣିଷ ଯିଏ ଗଲା

ଗୋଟିଏ ବରଷ ବିତିଗଲା

ଗୋଟିଏ ବରଷ ବିତିଗଲା ।”

ରକ୍ତିଚକ୍ରପ୍ରେମୀମାନେ ବହୁତ ସଂଗ୍ରାମ କଲେ । ଭାରତ ଭଳି ଦେଶ, ଏତେ ବିଶାଳ ଦେଶ, ଯେତେବେଳେ ବି ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା, ସେତେବେଳେ ଭାରତର ଜନ ଜନଙ୍କ ଶିରା ପ୍ରଶିରରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର କିଭଳି ପରିବ୍ୟାପ୍ତ, ନିର୍ବାଚନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନେ ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି । ଜନ ଜନଙ୍କ ଶିରା ପ୍ରଶିରରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଏହି ଭାବନା ଆମର ପରମ୍ପରା । ଏହି ପରମ୍ପରାକୁ ଆହୁରି ସଶକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ଆମକୁ ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାରତୀୟ ଆଜି ବିଶ୍ୱରେ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁଛି । 21 ଜୁନ 2017 ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱ ଯୋଗମୟ ହୋଇଗଲା । ପାଣିରୁ ପର୍ବତଯାଏ ଲୋକେ ସକାଳେ ସକାଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣର ସ୍ୱାଗତ ଯୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ କରିଥିଲେ । କେଉଁ ଭାରତୀୟ ବା ଏଥିରେ ଗର୍ବିତ ନ ହେବ । ଏକଥା ନୁହେଁ ଯେ, ଆଗରୁ ଯୋଗ ହେଇ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆଜି ଯେତେବେଳେ ଯୋଗସୂତ୍ରରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଯାଇଛି, ଯୋଗ ବିଶ୍ୱକୁ ଯୋଡ଼ିବାର କାରଣ ପାଇଁଟିଯାଇଛି । ପ୍ରାୟତଃ ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଦେଶ ଯୋଗର ଏହି ଅବସରକୁ ନିଜର ଅବସରରେ ପରିଣତ କରିଦେଲେ । ଚୀନର The Great Wall ଉପରେ ଲୋକେ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ କଲେ ତ ପେରୁରେ ବିଶ୍ୱ ଐତିହ୍ୟ ଛଳନା “ମାଚୁ ପିକ୍କୁ”ରେ ସମୁଦ୍ର ପତନର 2400 ମିଟର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଲୋକେ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ କଲେ । ଫ୍ରାନ୍ସର ଆଇଫୋଲ୍ ଟାୱାର ପାଦଦେଶରେ ଲୋକେ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ କଲେ । ସଂଯୁକ୍ତ ଆରବ ଅମିରତନ୍ତ୍ରର ଆବୁଧାବୀଠାରେ 4000 ରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ମିଳିତ ଭାବରେ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ କଲେ । ଆଫଗାନିସ୍ତାନର ହେରାତ୍ ଠାରେ ଭାରତ-ଆଫଗାନ ମିେତ୍ରୀ ତ୍ରେମ – ସଲମା ବନ୍ଧ ଉପରେ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ କରି ଭାରତର ବନ୍ଧୁତ୍ୱକୁ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ରୂପ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସିଙ୍ଗାପୁର ଭଳି ଛୋଟ ସ୍ଥାନରେ 70ଟି ଜାଗାରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜିତ ହେଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ସଫ୍ରାହବାପୀ ଅଭିଯାନ ଚଳାଇଛନ୍ତି । ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଯୋଗ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ 10ଟି ଡାକଟିକଟ ଘର କରିଛନ୍ତି । ମିଳିତ ଜାତିସଂଘର ମୁଖ୍ୟାଳୟରେ Yoga Session with Yoga Masters ର ଆୟୋଜନ କରାଗଲା । ମିଳିତ ଜାତିସଂଘର କର୍ମଚାରୀମାନେ, ବିଶ୍ୱର କୂଟନୀତିକ୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏଥିରେ ସାମିଲ ହେଲେ ।

ଏଥର ପୁଣିଥରେ ଯୋଗ ବିଶ୍ୱରେକର୍ତ୍ତୃ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଛି । ଗୁଜରାଟର ଅହମ୍ମଦାବାଦରେ ପ୍ରାୟ 55,000 ଲୋକ ଏକ ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ କରି ବିଶ୍ୱରେକର୍ତ୍ତୃ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ନୌରେ ଯୋଗ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମଥର ମୋତେ ବର୍ଷାରେ ଯୋଗ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା । ଆମର ସୈନିକମାନେ, ଯେଉଁଠି ଚାପମାତ୍ରା ନୁହନ୍ତୁ (minus) 20, 25, 40, ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିଅସ ହୋଇଥାଏ, ସେହି ସିଆରିନରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ କଲେ । ଆମର ସେନା ବାହିନୀ ହୁଅନ୍ତୁ, BSF ହୁଅନ୍ତୁ, ITBP ହୁଅନ୍ତୁ, CRPF ହୁଅନ୍ତୁ, CISF ହୁଅନ୍ତୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜର ଡ୍ୟୁଟି ସହ ଯୋଗକୁ ନିଜର ଏକ ଅଂଶ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଯୋଗ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ମୁଁ କହିଥିଲି ଯେ, ତିନି ପିଢ଼ି କାରଣ ଏହା ତୃତୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଯୋଗ ଦିବସ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହିଥିଲି ଯେ ପରିବାରର ତିନି ପିଢ଼ି ଏକାଠି ଯୋଗ କରୁଥିବା ଫଟୋ Share କରନ୍ତୁ । କିଛି ଡି.ଭି. ଟ୍ୟାକେଲ ମଧ୍ୟ ଏ କଥାକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ମୋତେ ଅନେକ ଫଟୋ ମିଳିଲା । ସେଥିରୁ କିଛି ବଛା ବଛା ଫଟୋ NarendraModiApp ରେ ସଂକଳିତ କରି ରଖାଯାଇଛି । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଯୋଗ ବିଷୟରେ ଯେମିତି ଆଲୋଚନା, ସେଥିରୁ କିଛି ଭଲ କଥା ଆଗକୁ ଆସୁଛି ଯେ, ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆଜିର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସତେତନଶୀଳ ସମାଜ, ଏବେ Fitness ରୁ Wellness ଦିଗକୁ ପାଦ ବଢ଼ାଇଛି, Fitness ର ଗୁରୁତ୍ୱ ତ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ Wellness ପାଇଁ ଯୋଗ ଉତ୍ତମ ମାର୍ଗ ।

(ଡଃ ଅନିଲ ସୋନାରାଙ୍କ ସ୍ୱର)

“Respected Prime Minister Sir, ଅହମ୍ମଦାବାଦ, ଗୁଜରାଟରୁ ମୁଁ ଡଃ ଅନାଲ ସୋନାରା କହୁଛି । ସାର ମୋର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଅଛି । ନିକଟରେ କେରଳରେ ଆପଣ କହିଥିଲେ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଯେଉଁ ଫୁଲତୋଡ଼ା ଦେଉଛୁ, ତା ବଦଳରେ ଆମେ ଭଲ ବହିର୍ତ୍ତ ଦେଲେ ଠିକ୍ ହୁଅନ୍ତା । ଆପଣ ଗୁଜରାଟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସାର, ଆଜିକାଲି ଆଉ ସେମିତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନି । ଆମେ କ’ଣ ଏ ଦିଗରେ କିଛି କରିପାରିବାନି - ଯାହାଫଳରେ ସାରାଦେଶରେ ଏହାର ପ୍ରଚଳନ ହୋଇପାରନ୍ତା ?”

କିଛିଦିନ ତଳେ ମୋତେ ମୋର ଏକ ଅତି ପ୍ରିୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । କେରଳରେ ଗତ କିଛିବର୍ଷ ହେଲା ଗୋଟିଏ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲିଛି । ସେଠାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ P.N. Panicker Foundation ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଚାଲିଛି । ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହି ପଢ଼ିବାର ଅଭ୍ୟାସ ବଢ଼ାଇବା ତଥା ବହି ପଢ଼ିବା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ reading day, reading month celebration (ପଠନ ଦିବସ, ପଠନ ମାସ) ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ମୋତେ ତାର ଶୁଭାରମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ଆଉ ମତେ ସେଠି କୁହାଗଲା ଯେ ଆମେ ଫୁଲତୋଡ଼ା ନୁହେଁ, ପୁସ୍ତକ ଦେଉଛୁ । ମୋତେ ଭଲ ଲାଗିଲା । ଏ ଯେଉଁ କଥା ମୋ ମନରୁ ଉଦ୍ଭବ ଯାଇଥିଲା, ଏବେ ମୋର ପୁଣି ମନେ ପଡ଼ିଗଲା । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଗୁଜରାଟରେ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଗୋଟିଏ ପରମ୍ପରା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ଫୁଲତୋଡ଼ା ବଦଳରେ ବହିର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ରୁମାଲଟିଏ ଦେଇ ସ୍ୱାଗତ କରିବା । ସେ ମଧ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚର ରୁମାଲ ହୋଇଥିବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଖର୍ଚ୍ଚ ବ୍ୟବସାୟକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ମିଳିବ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଗୁଜରାଟରେ ଥିଲି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଆମମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଠିକି ଆସିବା ପରେ ମୋର ସେ ଅଭ୍ୟାସ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ କେରଳ ଗଲାପରେ ସେ ଅଭ୍ୟାସ ପୁଣିଥରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଗଲା । ଆଉ ଏବେ ତ ମୁଁ ପୁଣି ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ସୂଚନା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରି । ଆମେ ବି ଧିରେ ଧିରେ ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବା । ଫୁଲତୋଡ଼ାର ଆୟୁଷ ବହୁତ କମ୍ । ଥରେ ହାତରେ ନେଲେ ଆଉ ପୁଣି ତାକୁ ସେଇଠି ପକେଇଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ବହିର୍ତ୍ତ ବିଆସାଏ, ତେବେ ସେ ଘରର ବା ପରିବାରର ଅଙ୍ଗ ହୋଇ ରହିଯାଏ । ଖର୍ଚ୍ଚର ରୁମାଲଟିଏ ଦେଇ ଯଦି ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଏ, ତେବେ ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ କେତେ ଗର୍ବିତ ଲୋକ/ବୃତ୍ତାନ୍ତର ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ । ଖର୍ଚ୍ଚ ବି କମ୍ ହେବ ଆଉ ଜିନିଷର ପ୍ରକୃତ ଉପଯୋଗ ବି ହୋଇଯାଏ କଥା କହୁଛି ଏବଂ ଏହି ଜିନିଷର ଏକ ଐତିହାସିକ ମହତ୍ୱ ଆସିଯାଉଛି । ମୁଁ ଗତବର୍ଷ ଯେତେବେଳେ ବ୍ରିଟେନ ଯାଇଥିଲି, ବ୍ରିଟେନର ରାଣୀ ଏଲିଜାବେଥ ମୋତେ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରିଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ମାଟୁସୁଲର ବଜାରବରଣ ଥିଲା । ଅତି ଆଦରର ସହିତ ସେ ଭୋଜନ କରେଇଲେ । ତା’ପରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାବପ୍ରବଣ ସ୍ୱରରେ ଏବଂ ଅତି ଆଦର ଭାବରେ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବୃତ୍ତା ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ରୁମାଲ ମତେ ଦେଖେଇଲେ । ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ତମକ ଥିଲା । ରୁମାଲଟି ଦେଖାଇ ସେ ମୋତେ କହିଲେ ଯେ, “ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ବିଭାଘର ହୋଇଥିଲା, ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ବିବାହର ଶୁଭ କାମନା ସହ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଖର୍ଚ୍ଚ ରୁମାଲଟି ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । କେତେବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି । କିନ୍ତୁ ମହାରାଣୀ ଏଲିଜାବେଥ, ରାଣୀଙ୍କ ଠାରୁ ପାଇଥିବା ସେଇ ରୁମାଲଟିକୁ ସାଫତି ରଖିଛନ୍ତି । ଆଉ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଗଲି ବଡ଼ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ମୋତେ ସେ ଦେଖାଇଲେ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତାକୁ ଦେଖୁଥିଲି, ସେ ମତେ ରୁମାଲଟିକୁ ଛୁଇଁକରି ଦେଖିବାର ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ମହାତ୍ମା ରାଣୀଙ୍କର ଏଇ ଛୋଟିଆ ଉପହାରଟି ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ ହୋଇଗଲା, ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଇତିହାସରେ ସ୍ମୃତିର ଏକ ଖିଅ ହୋଇ ରହିଗଲା । ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଭ୍ୟାସ ରାଜାରାତି ବଦଳି ପାରିବନି - ଆଉ ଯେତେବେଳେ ପରମ୍ପରାଟି ବଦଳାଇବାର କଥା ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସମାଲୋଚନାର ଶିକାର ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ଏବେ ମୁଁ ତ ଏକଥା କହିପାରିବିନି ଯେ ମୁଁ ଯେଉଁଠିକି ଯିବି ଯଦି କେହି ଫୁଲତୋଡ଼ାଟିଏ ଦେଲା ମୁଁ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବିନି ବୋଲି । ଫୁଲତୋଡ଼ା ନେବାକୁ ତାକୁ ମନା କରିଦେବି - ଏକଥା ତ ମୁଁ କରିପାରିବିନି । କିନ୍ତୁ ସମାଲୋଚନା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷୟରେ ତତ୍ତ୍ୱ ଜାରି ରଖିଲେ ଧିରେ ଧିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବି ହେବ ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ ! ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ମୋର ଅନେକ କାମ ଥାଏ । ଫାଇଲ ଗବା ଭିତରେ ବୁଡ଼ି ରହିବାକୁ ପଡ଼େ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଅଭ୍ୟାସ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି, ମୋ ପାଖକୁ ଯେତେ ଚିଠି ଆସେ, ତା ଭିତରୁ ପ୍ରତିଦିନ କିଛି ଚିଠି ମୁଁ ପଢ଼େ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ମୋତେ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସହ ସଂପୃକ୍ତ ହେବାର ଅବସର ମିଳେ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚିଠି ଆସେ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଲୋକମାନେ ଚିଠି ଲେଖନ୍ତି । ଏଇ କେତେଦିନ ତଳେ ମୋତେ ଏଭଳି ଏକ ଚିଠି ମିଳିଲା - ମୁଁ ଭାରୁଛି ମୋର ସେଇଟା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେବା ଉଚିତ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦକ୍ଷିଣରେ ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ମହରାଜର ଜଣେ ଗୃହିଣୀ ଅରୁଲମୋଝି ଶରବଶନ - ସେ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଚିଠି ଲେଖିଲେ । ଚିଠିଟି କ’ଣ ଥିଲା - ସେ ମତେ ଲେଖିଲେ ଯେ ମୁଁ ପରିବାରରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଠପଢ଼ା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସଂଗେ ସଂଗେ କିଛି ନା କିଛି ଆର୍ଥିକ ତୃଷ୍ଣାରୁ ଲାଭପ୍ରଦ କରିବାକୁ ଭାବିଲି ଯାହାଫଳରୁ ପରିବାରକୁ କିଛି କିଛି ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । ମୁଁ ମୁମ୍ବା ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ କିଛି ଟଙ୍କା ନେଲି ଏବଂ ବଜାରରୁ କିଛି ଜିନିଷ କିଣି ସପ୍ଲାଇ ଦିଗରେ କାମ ଆରମ୍ଭ କଲି । ଏଇ ଭିତରେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଯେ ଭାରତ ସରକାର Government E-Marketplace ନାମରେ ଯୋଜନାଟିଏ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏଇଟା କ’ଣ ଜାଣିବାକୁ ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କଲି, କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ବି ପଚାରିଲି । ତା’ପରେ ମୁଁ ନିଜକୁ ସେଥିରେ ପଂଜୀକୃତ କରିନେଲି । ମୁଁ ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ଯଦି ସୁବିଧା ମିଳେ, ତେବେ ଆପଣ ଇଣ୍ଟରନେଟ ରେ E-GEM ଦେଖନ୍ତୁ । ଗୋଟେ ନୂଆ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବସାୟ । ଯିଏ ବି ସରକାରଙ୍କୁ କୌଣସି ଜିନିଷ ସପ୍ଲାଇ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି - ବିଜୁଳି ବଲ୍‌ବ ବିକିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ଡକ୍ସବିନ୍ ପଠାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ଝାଡୁ, ଚେୟାର, ଟେବୁଲ ଆଦି ସପ୍ଲାଇ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ସେ ସେଥିରେ ନିଜ ନାମ ପଂଜୀକୃତ କରିପାରନ୍ତି । କେଉଁ ଗ୍ରଣ୍ଟବଜାର ମାଲ ସେ କେତେ ବାମ୍ ରେ ଦେଇପାରିବେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେଥିରେ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ରଖିବେ । ସରକାରୀ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏଇ ସାଇଟ୍ E-GEM ଦେଖିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ । ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଗ୍ରଣ୍ଟବଜା ଠିକ୍ ଆଇ କେଉଁ ସପ୍ଲାଇର କେଉଁ ଜିନିଷ ଶିଖାରେ ଦେଇପାରୁଛି । ତାକୁ ସପ୍ଲାଇ ପାଇଁ ଅର୍ଡର ଦେବାକୁ ହେବ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଦଲାଲି ଶେଷ ହୋଇଯିବ, ଆଉ ପାରଦର୍ଶିତା ଆସିଯିବ । ତେଣୁ E-GEM ରେ ଯେଉଁମାନେ ପଂଜୀକୃତ ହୁଅନ୍ତି, ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ବିଭାଗ ତାକୁ ଦେଖୁଥାନ୍ତି । ମଝିରେ ଦଲାଲ ନ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଜିନିଷ ବହୁ ଶିଖାରେ ମିଳେ । ଅରୁଲମୋଝି ମାତ୍ରାମ୍ ସରକାରଙ୍କ ଏହି ସାଇଟ୍ ରେ ଯାହା ଯାହା ଦେଇପାରିବେ, ସେସବୁ ପଞ୍ଜିକରଣ କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ମଜାର କଥା ହେଲା, ସେ ମୋତେ ଯେଉଁ ଚିଠି ଲେଖିଛନ୍ତି, ସେଇଟା ବଡ଼ ଆଗ୍ରହପୂର୍ବ । ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି - ଏକ ସକ୍ଷରେ ମୋତେ ମୁମ୍ବା ଯୋଜନାରେ ପଇସା ମିଳିଗଲା, ମୋର କାରବାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା - E-GEM ରେ ମୁଁ କ’ଣ ଦେଇପାରିବି, ତା’ର ସୂଚା ଦେଇଦେଲି ଏବଂ ମୋତେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ଅର୍ଡର ମିଳିଗଲା PMO ରୁ । ମୋ ପାଇଁ ଇଏ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଖବର ଥିଲା, PMO ମୋ ଠାରୁ କ’ଣ ମଗେଇଥିବ - ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ PMO ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୁଇଟି ଅର୍ମୋସ୍ କିଶିଲା, ଆଉ ତା’ର ବାମ୍ 1600 ଟଙ୍କା । ମୋତେ ଦେୟ ମଧ୍ୟ ମିଳିଗଲା । ଇଏ ହେଉଛି ସଶକ୍ତିକରଣ । ଇଏ ହେଉଛି ଉଦୟୋଗକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବାର ଅବସର । ଯଦି ଅରୁଲମୋଝି ମାତ୍ରାମ୍ ମୋତେ ଚିଠି ଲେଖିନଥାନ୍ତେ, ହୁଏତ ମୁଁ ବି ଜାଣିପାରି ନଥାନ୍ତି ଯେ E-GEM ବ୍ୟବସାୟରେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତର ଗୃହିଣୀ ଛୋଟିଆ କାମଟିଏ କରିପାରୁଛି ଆଉ ତାଙ୍କ ମାଲ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବି କିଣିପାରୁଛି । ଏହାହିଁ ହେଉଛି ଦେଶର ଶକ୍ତି । ଏଥିରେ ସୁଛଟା ଅଛି, ଏଥିରେ ସଶକ୍ତିକରଣ ବି ଅଛି ଆଉ ଏଥିରେ ଉଦୟୋଗ ବି ଅଛି । Minimum Government and Maximum Governance । ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଚାହିଁବି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସରକାରଙ୍କୁ ନିଜର ମାଲ ବିକିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହା ସହିତ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ । ମୋ ମତରେ ଯାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ସର୍ବନିମ୍ନ ମୂଲ୍ୟ ଓ ସର୍ବାଧିକ ସୁବିଧାର ଏହାହିଁ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦାହରଣ । ତା ସହିତ ପାରଦର୍ଶିତା ଓ ସୁଛଟା ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଛି ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ ! ଗୋଟିଏ ସକ୍ଷରେ ଆମେ ଯୋଗକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରୁଛୁ ତ ଅନ୍ୟସକ୍ଷରେ ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନକୁ ନେଇ ଆମର ଯେଉଁ ଉପଲବ୍ଧି ଅଛି, ତା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗର୍ବ କରିପାରିବା । ଆଉ ଇଏ ହେଉଛି ଭାରତର ବିଶେଷତ୍ୱ । ଆମର ପାଦ ଯୋଗ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଭୂମି ଉପରେ ଅଛି, ତ ହୁଏ ଆକାଶର ସୁଦୂର ଦିଗ୍‌ବିନ୍ଦୁ ପାର କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ବି ଆମର ଅଛି । ଅତୀତରେ ଖେଳରେ ଆଉ ବିଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟ ଭାରତ ବହୁତ କିଛି କରି ଦେଖାଇଛି । ଆଜି ଭାରତ କେବଳ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ନୁହେଁ, ଦୂର ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରେ ବି ନିଜର ବିଜୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପଡ଼ାକା ଉଡ଼ାଇ ଚାଲିଛି । ଏହି ଦୁଇଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ରୋ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଟୋସାଟ-2 ଶୁଖ୍‌ଜୀର ଉପଗ୍ରହ ସହିତ 30 ଟି ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଉପଗ୍ରହ ପ୍ରସ୍ତେପଣ କରାଗଲା । ଆଉ ଏହି ଉପଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତ ବ୍ୟତୀତ ଫ୍ରାନ୍ସ, ଜର୍ମାନୀ, ଇଟାଲି, ଜାପାନ, ବ୍ରିଟେନ, ଆମେରିକା ଭଳି ପ୍ରାୟ 14ଟି ଦେଶର ସାତେଲାଇଟ୍ ସାମିଲ ଅଛି । ଭାରତର ଏହି ନାଟୋ ସାତେଲାଇଟ୍ (କ୍ଷୁଦ୍ର ଉପଗ୍ରହ) ଅଭିଯାନ ଦ୍ୱାରା ଚାଷବାସ କ୍ଷେତ୍ରରେ, କୃଷକଙ୍କ କାମରେ ତଥା ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସମୟରେ ବହୁତ କିଛି ହିତ ସାଧନ ହେବ । ଆମର ମନେଅଛି, ଇସ୍ରୋ କିଛିଦିନ ପୂର୍ବେ GSAT-19 ର ସଫଳ ପ୍ରସ୍ତେପଣ କରିଥିଲା । ଆଉ ଆଜିଯାଏ ଭାରତ ଯେତେ ଉପଗ୍ରହ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରିଛି, ଇଏ ସବୁଠାରୁ ଓଜନଦାର ଉପଗ୍ରହ ଅଟେ । ଆମ ଦେଶର ସମୟସପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ହାତୀ ସହିତ ତୁଳନା କରିଛନ୍ତି । ଏଇଥିରୁ ଅନୁମାନ କରିପାରୁଥିବେ, ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଇଏ ଆମର କେତେବଡ଼ ସଫଳତା - ଯାହା ଆମର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଜୁନ୍ 19 ତାରିଖରେ ମଙ୍ଗଳ ଅଭିଯାନ (Mars Mission) ପାଇଁ ଆମେମାନେ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର କକ୍ଷରେ ଉଡ଼ିବାର ଏକ ଲକ୍ଷ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଛଅମାସ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ତା’ର ପରମାୟୁ 6 ମାସ ପାଇଁ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ଆମ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ପ୍ରୟାସ ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା ଯେ - 6 ମାସ ପ୍ରତି ପାରିହୋଇଗଲା - ଆଜି ହଜାର ଦିନ ବିତିଗଲା ପରେ ବି “ମଙ୍ଗଳଯାନ” କାମ କରୁଛି, ଫଟୋ ପଠାଉଛି, ସୂଚନା ଦେଉଛି ଏବଂ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଥ୍ୟ ଆସୁଛି । ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ଠାରୁ ବି ଅଧିକ, ନିଜ ପରମାୟୁ ଠାରୁ ବି ଅଧିକ ଦିନ କାମ କରୁଛି । ହଜାର ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆମ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯାତ୍ରା, ଆମ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଯାତ୍ରା ପଥରେ ଏକ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣା ।

ଆଜିକାଲି ଦେଖାଯାଉଛି - ଖେଳକୁଦ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଆମ ଯୁବକ୍ରୁଯବତୀମାନଙ୍କର ରୁଚି ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ଏବେ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ପାଠପଢ଼ା ସାଥେ ସାଥେ ଖେଳକୁଦ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଆମର ଯୁବପିଢ଼ି ଭବିଷ୍ୟତ ଦେଖିବା ଆରମ୍ଭ କଲାଣି । ଆଉ ଆମ ଖେଳାଳିମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ, ସେମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଯୋଗୁଁ ତଥା ତାଙ୍କର ସିଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ଦେଶର ସୁନାମ ବଢ଼ୁଛି । ଏହି କେତେଦିନ ତଳେ ବ୍ୟାଡ଼ମିଂଟନ ଖେଳାଳି କିଦାମ୍ବି ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ଓପନ ଜିତି ଦେଶର ସୁନାମ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଉପଲବ୍ଧି ପାଇଁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତଥା ତାଙ୍କର କୋଚ୍ କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି । ମୋତେ କିଛିଦିନ ପୂର୍ବେ ଆଥଲେଟ୍ ପି.ଟି. ଉଷାଙ୍କର "Usha School of Athletics" ର "Synthetic Track" ଉଦ୍ଘାଟନା ଉତ୍ସବରେ ସାମିଲ ହେବାର ଅବସର ମିଳିଥିଲା । ଆମେ ଖେଳକୁ ଯେତେ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା, ତାହା କ୍ରୀଡ଼ା ଆଉ କ୍ରୀଡ଼ା ଉତ୍ସାହ ନେଇ ଆସିବ । ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବର ବିକାଶରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖେଳର ମହତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି । ସାମଗ୍ରିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଖେଳର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ରହିଛି । ଦେଶରେ ପ୍ରତିଭାର ଅଭାବ ନାହିଁ, ଯଦି ଆମ ପରିବାରରେ ପିଲାଙ୍କର ଖେଳପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଅଛି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ସେମାନଙ୍କୁ ଖେଳପଡ଼ିଆରୁ ଉଠାଇ ଆଣି, କୋଠରୀରେ ବନ୍ଦ କରି ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେମାନେ ପଢ଼ନ୍ତୁ, ସେଥିରେ ବି ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଖେଳରେ ବି ସେମାନଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟ ରହିଛି, ଆଗ୍ରହ ରହିଛି, ତେବେ ସ୍କୁଲ, କଲେଜ, ପରିବାର, ଆଖପାଖର ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଏଥିପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବା ଉଚିତ । ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଉଚିତ । ଆଗାମୀ ଅଲମ୍ପିକ୍ ଖେଳ ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ସ୍ବପ୍ନ ଦେଖିବା ଉଚିତ ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀଗଣ, ବର୍ଷାରତ୍ନ, ଲରାତାର ଉତ୍ସବର ପରିବେଶ, ଏ ସମୟର ଅନୁଭୂତିରେ ଏକ ନୂତନତ୍ବ ଥାଏ । ମୁଁ ପୁଣିଥରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି । ଆଗାମୀ "ମନ୍ କି ବାନ୍"ରେ ପୁଣି କିଛି ନୂଆ କଥା କହିବି । ନମସ୍କାର ।

*****

(Release ID: 1493805) Visitor Counter : 2

